

Hüzün

– GürhanGürses · 16 Mart 2014

Bir güzel ayrıldı bir yığitten, gitti hepten
Ardına bakmadan yaktı birden...

Bahardı oysa yeşildi her taraf, güneş vardı maviydi asuman.
Şimdi gri her taraf, kupkuru, sapsarı...
Terkin mahvetti beni, içimde bir yara iriyarı
Kalbimin yalıyarı...

Çiçekler boy boydu, renk renk, koku kokuydu
Mutluluk doluydu kalpler, gözler umut doluydu.
Sapı kaldı çiçeğin elimde şimdi,
Bu aşkın ne adı kaldı ne tadı, kırıldı kolu kanadı

Ayrılık değdi cana, hüzün karıştı kana
Kaptan yana yana döndü Mecnun'a
Zehrini yüzüğünde taşıyan Kaptan
Her an ölüme hazır, her an intihara...

Mutluluk rafa kalktı, umut başka bahara kaldı.
Bu şiir ona yazıldı, bu hüzün ona adandı
Bozuk bir para gibi ömrünü bu aşka harcıyordu.
Yağmurun altında, sırf sırlıklam olmak için aşk uğruna
Şemsiyesiz dolaşandı, adı Kaptan'dı.

Kendini yanardağa atana, okyanusa girene,
Yere batana, göğe çıkana yazıldı bu şiir!
Bir ah saklı onda, bir eyvah onu görenlerde
Affetsin Allah'ım onu, her tarafı günah!
Çektiği göğe ulaşan ah!
Eyvah ki eyvah Kaptan!

Ah diyebilecek, yüreğini göğsünden çıkartabilecek;
Bir aşkın artığı, bir güzelin terk ettiği,
Bir sevdanın geride kalan tortusu, bir inancın önemsiz yortusu...
Bir ömrün yaşanmış kısmı, bir beden felç olmuş yanı...

Namı Kaptan'dı, yamandı.

Zehri dermanı olan; kahrı ferahlığı,
Zahmetini çektiği elde ettiği kazancı olan...
Fahri sevdiği, methi lanet ettiği olan...
Çilesi bülbülün dilinde olan, hilesi serçenin ayağına dolanan...
Güllesi ömrünün ortasına düşen aşkın,
Sana saygım var acı çeken yürek, sana sonsuz sevgim
Ayrılığın kolyesini ömrüne takan,
Takısı gözyaşı, yakısı ayrılık, bakısı umutsuzluk çıkan Kaptan!
Canın sağ olsun, hüznün ve gözyaşın bol olsun.
Sözlerin yağsın sayfalara, ıslatsın sevdaları
Yaksın yürekleri dağıtsın
Sen dillerde düşmeyen ağıtsın.

Kaptan, demir attığın hüzün limanında
Seni bir başına koyup gidene selam olsun.